

Īsziņas

Konkurss būs vēlāk

Skaistumkonkursa producers Ivars Saide informē, ka konkurss "Mis un Mistery Balvu novads 2016" notiks 18.martā, nevis 10., kā sākotnēji bija plānots.

Seminārs uzņēmējiem

13.janvārī plkst. 10.00 Balvu novada pašvaldības zālē notiks seminārs "Latgales speciālās ekonomiskās zonas priekšrocības". Atgādinām, ka ar 2.janvāri uzņēmumi, kuri plāno attīstīt savu saimniecisko darbību Latgales reģionā, var pieteikties un saņemt nodokļu atlaides Latgales speciālajā ekonomiskajā zonā (Latgales SEZ). Semināru vadīs Latgales plānošanas reģiona Latgales uzņēmējdarbības centra vadītājs Vladislavs Stankevičs, kurš informēs, kas var pieteikties Latgales SEZ uzņēmuma statusam, kā arī sniegs atbildes uz uzņēmēju uzdotajiem jautājumiem.

Autorallijs kaimiņos

Šīs nedēļas nogalē - 13. un 14.janvārī - Alūksnes novadā startēs šī gada rallija sezona ne tikai Latvijā, bet arī Baltijā. "Rally Alūksne" būs gan Latvijas un Igaunijas rallija čempionātu, gan arī Latvijas un Lietuvas rallijsprinta čempionātu pirmais posms. Rallija svinīgā atklāšanas ceremonija paredzēta 13.janvārī plkst. 19.00 Alūksnē, Brūža ielā 7 (pie Alūksnes kultūras centra).

Ari skriet ir jāmāk

16.janvārī plkst. 17.15 sporta zālē Viļakā un plkst. 19.00 Balvu Profesionālās un vispārīgizglītojošās vidusskolas sporta zālē ikviens interesents neatkarīgi no vecuma un fiziskās sagatavotības aicināts uz bezmaksas skriešanas treniņu, kuru vadīs sporta kluba "Skriešanas Akadēmija" vadītājs un skrējējs Salvis Gruševs.

Vai šogad būs tirdziņi Balvos?

"Vadugums" lasītāji jautā, vai šogad Balvos notiks lauku labu tirdziņi? Notiks! Pirmais - 11.februārī laukumā pie Balvu Kultūras un atpūtas centra, kurā būs iespēja iegādāties dažādus lauku labumus un amatniecības izstrādājumus no zemniekiem, mājražotājiem un amatu meistariem.

"Esam no mazas un diženas lielpilsētas!"

Foto piemiņai. Konkursa "Skaistākais Ziemassvētku noformējums" uzvarētāji saņēma ne tikai diplomus, bet arī aplodspulciņus (kopsummā EUR 660).

Edgars Gabranovs

Trešdien Balvu novada domē, apbalvojot konkursa "Skaistākais Ziemassvētku noformējums" uzvarētājus, pašvaldības vadītājs Andris Kazinovskis uzsvēra, ka šajā gadu mijā Balvi bija īpaši izgaismoti un krāšņi. Savukārt Sabiedrisko attiecību un informācijas tehnoloģiju nodaļas vadītāja Lauma Kaļva atklāja, ka žūrijai izvēlēties labākos nenācās viegli, jo vairākiem objektiem bija vienāds punktu skaits.

Tāpat L.Kaļva informēja, ka žūrija izvērtēja 31 objektu pirmo reizi Balvu novadā notikušajā konkursā par skaistāko Ziemassvētku noformējumu. Viņa, tāpat kā novada domes priekšsēdētājs, cer, ka konkursi, kas mudina mūsu darbavietas un dzīvesvietas padarīt pievilcīgākas un skaistākas, turpināsies. Piemēram, šogad novada svētkos plānots sumināt skaistāko lauku sētu īpašniekus. "Deputāti cenšas gan ikdienā, gan visa gada garumā stimulēt sakoņķirtni, kur mēs dzīvojam. Šķiet, tas izdodas," secina A.Kazinovskis. Viņš uzslavēja Balvu teritoriālo invalīdu biedrību (kategoriā "Uzņēmumu un sabiedrisko ēku noformējums" tā saņēma 3.vietu), kuras darinātie brieži un zirgi fascinēja gan lielus, gan mazus. Tāpat novada vadītājs priecājās par SIA "Senda Dz", kas svētku laikā pārtapa, viņaprāt, par sapņu māju. Uzņēmēja Dzintra Sprudzāne taujāta, vai līdzās esošajam nosaukumam "Senda Dz" jāpievieno arī "Sapņu māja", atsmēja, ka uz šādu titulu nepretendē: "To, ko mēs visi kopīgi darām, ir mums pašiem, balveniešiem, un ciemiņiem par prieku. Nav būtiski, kurš kādu vietu izcīnā. Svarīgi, lai, ejot pa savu pilsētu, mirdz acis un sejas atplaukst labvēlīgi smaidi." Jāpiebilst, "Senda Dz" kategoriā

"Uzņēmumu un sabiedrisko ēku noformējums" saņēma žūrijas augstāko novērtējumu. Aizvadītais gads uzņēmumam, šķiet, patiesi bijis emocionāli bagāts. Kā nu ne, ja pērn viņi bija uzaicināti nodrošināt ēdināšanu Aglonas svētkos. Runājot par Ziemassvētku noformējumu, Dzintra piebilda, ka viņu visvairāk dvēseliski uzrunājis Balvu Sakrālās kultūras centrs, kas konkursā ierindojās 2.vietā: "Tā ir liela Dieva dāvana, ka mums ir prāvests un centrs, kur bērniem un mazbērniem var parādīt, kur un kā ir dzimis Jēzus. Prieks par visiem, piemēram, braucot garām Olafa privātmājai, priecēja, kā tur viss visužēlo." Pats Olafs Liepiņš klātesošajiem atzina, ka par noformējumu parūpējies, neko nezinot par šādu konkursu: "Pēc ražena saimnieciskā gada, manuprāt, bija jāizdara kaut kas skaists gan sev, gan citiem. Mums pašiem jāpūpējas par to, lai varētu dzīvot skaistā un sakoņķirtā pilsētā. Šādi konkursi mudinās arī citus piedomāt par to, kādu artavu es varu sniegt savas dzīvesvietas sakopšanā. Citviet Latvijā ar lepnumu saku, ka esmu no diženas un mazas lielpilsētas Balviem!"

Pirmo vietu kategoriā "Daudzstāvu dzīvojamā māju noformējums" saņēma Ivars un Laila Saides, bet otro un trešo - Rostislavs Šļunčevs un Evita Voika. Savukārt kategoriā "Privātmāju noformējums" balvas saņēma Inese un Ainārs Logini (Balvi), Sanita un Juris Barbaniškas (Kubulu pagasts) un Olafs Liepiņš (Balvi). Šīs kategorijas uzvarētāji - Loginu ģimene privātmājā Raiņa ielā 10 dzīvo tikai trešo gadu. Lūgti atklāt, kas viņu ģimenē ir mājas sapošanas autors, Inese un Ainārs neslēpa, ka pie vainas ir abi: "Darām visu kopā un katru gadu pievienojam vienu elementu. Piemēram, šogad atceļoja briedītis." Zīmīgi, ka konkursam viņus pieteica kaimiņi. Līdzīgs konkurss noslēdzies arī Rugāju novadā. Tur par uzvarētājiem nominēja Andri Sņegovu, daudzdzīvokļu namu Skolas ielā 6, z.s. "Lāsītes" un Rugāju novada vidusskolu.

Foto - E.Gabranovs

Nākamajā adugunī

- Pasta soma tikpat smaga Mūža profesija
- Skan krievu dziesmas Svin Veco jauno gadu

Glabā senās lietas.

6. lpp.

Sveic gada pirmo balvenieti.

12. lpp.

Līdz LATVIJAS simtgadei 676 dienas!

Kā piespiest saimniekus labāk rūpēties par savu suni?

Kaimiņi ceļ trauksmi – klēpja suni saldē un badina

Irēna Tušinska

Janvāra pirmajās dienās, kad Latvijā prognozēja iestājami bargu salu, saņēmām ziņu no Viļakas, ka pie kādas daudzdzīvokļu mājas šķūņa, isā ķēdē piesiets, dzīvo klēpja suns, kuru baro nevis viņa saimnieki, bet gan kaimiņi. Mājas iedzīvotāji bija norūpējušies, ka sunim draud drīza nosalšana vai bada nāve.

Ierodoties daudzdzīvokļu namā Balvu ielā, tā pagalmā konstatējām, ka šķūnī pāris metru garā ķēdē patiesi piesiets plušķains maza auguma suns, kura izmēri un izskats liecināja, ka tas nav piemērots dzīvei ārā. Dzīvnieka saimnieku kaimiņš atklāja, ka viņš ir norūpējies par suņa izdzīvošanas iespējām: "Es saimniekiem pateicu – ja sals būs zemāks par 10 grādiem, to suni palaidīšu vaļā, lai skrien. Viņš jau tagad trīc no aukstuma."

Pēc stāstītāja vārdiem, suni piebaro arī citi kaimiņi, jo paši saimnieki dzīvniekam tikai retu reizi atnes kaut ko ēdamu. Kad viņiem aizrādīts, ka plušķis jābaro, dzīvnieka īpašnieki atbildējuši, ka sunim esot slimas sirds un viņš tāpat nomirstot. "Teicu, - paga, paga! Vai tad ar sirdi slimu cilvēku Jūs arī nebarotu?" sašutumu pauda kaimiņš.

Savukārt nelaimīgā dzīvnieka saimniece Līga apgalvoja, ka gandrīz trīs gadus vecais suns arī viņu iepriekšējā dzīvesvietā vienmēr dzīvojis ārā, jo istabā tas plēšot tapetes. Taču tuvojoties salam, viņu noteikti laidīšot dzīvoklī, lai nenosalst. Līga noliedza, ka dzīvniekam būtu kāda nopietna slimība. Par to, ka kopš šī gada 1. janvāra visiem suņiem jābūt čipētiem un reģistrētiem Lauksaimniecības datu centrā, Līga pa ausu galam esot dzirdējusi, taču līdz šim to neesot izdarījusi. Jaunā sieviete solīja, ka to noteikti paveiks. Viņa noliedza arī to, ka suni nebaro.

Lai uzzinātu, vai suņa īpašnieki ir turējuši savu solījumu aukstā laikā turēt četrkājaino mīluli iekštelpās, šīs nedēļas sākumā vēlreiz devāmies uz Viļaku. Suņa saimniekus sastapt neizdevās, taču kaimiņi atklāja, ka kopš mūsu iepriekšējās vizītes dzīvnieks nav manīts nedz ārā pie ķēdes, nedz saimnieku dzīvoklī. Stāstītāji pieļāva iespēju, ka suns nogādāts pie īpašnieces mātes, kura dzīvojis privātmājā. Diemžēl suņa tālākais liktenis žurnālistiem palika nezināms. Atliek vien cerēt, ka viņa saim-

nieki ir parūpējušies par piemērotākām mājām šim četrkājainajam radījumam, nevis atbrīvojušies no viņa kā no nevajadzīgas rotaļlietas.

Kā piespiest rūpēties par saviem dzīvniekiem bezatbildīgus saimniekus, jautājām Pārtikas un veterinārā dienesta Ziemeļlatgales pārvaldes vadītājam MĀRĪTEI ŅUKŠAI. Viņa pastāstīja, ka PVD suņa īpašniekus var administratīvi sodīt gan par to, ka tas nav čipēts un reģistrēts, gan arī par to, ka dzīvnieku tur neatbilstošos apstākļos. Turklāt PVD ir tiesības atņemt saimniekiem šādu mājdzīvnieku.

Savukārt uz jautājumu: "Kas draud suņa īpašniekam, ja viņš vienkārši nolemj likvidēt sev neērto dzīvnieku?", M. Ņukša atzina, ka saimniekiem ir tiesības to darīt, taču tikai likuma noteiktajā kārtībā. Tas nozīmē, ka iemidzināšanu izdara veterinārārsti, veicot par to atbilstošu ierakstu klīnikas žurnālā. Turklāt arī dzīvnieka liķi nevar vienkārši aprakt savā pagalmā, bet tas jādara likuma noteiktā kārtībā. Taču M. Ņukša neslēpa, ka ir diezgan grūti juridiski pierādīt, ka dzīvnieks pieder konkrētajam saimniekam, ja viņš to neatzīst un ja suns nav čipēts un reģistrēts. "Saimnieki var pateikt – suns bija pieklidis, palaidām vaļā, un viņš aizmuka," paskaidroja M. Ņukša.

Klēpja suns pie ķēdes. Dzīvniekam, kurš nav piemērots dzīvei ārā, bargais sals, kas valdīja pirms nedēļas, varēja kļūt liktenīgs.

Likums

Ministru kabineta noteikumi Nr. 266 "Labturības prasības mājas (istabas) dzīvnieku turēšanai, tirdzniecībai un demonstrēšanai publiskās izstādēs, kā arī suņa apmācībai" paredz:

19. Suni atļauts pastāvīgi turēt ārā, ja pēc tā genotipa (organisma iedzimtības faktoru kopuma) vai fenotipa (organisma ārējo un iekšējo pazīmju kopuma) var paredzēt, ka tas piemērots turēšanai ārā apstākļos, nekaitējot suņa veselībai un labsajūtai. Suni līdz 10 mēnešu vecumam nedrīkst turēt piesietu.

17. Ja suni pastāvīgi tur piesietu ārpus telpām, dzīvnieka īpašnieks vai turētājs nodrošina sunim:

- 17.1. pilnvērtīgu ēdināšanu ne retāk kā reizi dienā;*
- 17.2. vienmēr brīvi pieejamu svaigu ūdeni;*
- 17.3. vismaz 30 minūšu ilgu pastaigu ne retāk kā reizi diennaktī;*
- 17.4. suņa augumam atbilstošu būdu vai mītni (kas garumā, augstumā un platumā pārsniedz suņa izmērus ne mazāk kā par 30 centimetriem), kur patverties nelabvēlīgos laika apstākļos un kur ir pakāisi vai cits silts grīdas segums;*
- 17.5. tīrību suņa būdā vai mītnē un laukumā, kur suns uzturas;*
- 17.6. šādas aksesuārus:*
 - 17.6.1. vismaz divus centimetrus platu ādas kaklasiksnu vai citu suņa ķermenim piegulošu aksesuāru, kas sunim nerada ievainojumus, kā arī nepieļauj iespēju sunim patvarīgi atbrīvoties no tā;*
 - 17.6.2. vismaz trīs metrus garu ķēdi vai pavadu;*
 - 17.6.3. ķēdes vai pavadas savienojumu ar kaklasiksnu, izmantojot rotējošu elementu. Ja ķēde slid pa stiepli, rotējošie elementi ir pie kaklasiksna un pie stieples.*

Lūgšanas vieno neatkarīgi no acu un ādas krāsas

Gūst pieredzi Tezē jauniešu dienās Rīgā

Sanita Karavoičika

"Tā bija fantastiska pieredze, jaunas emocijas un iespējas," teic Šķilbēnu un Baltinavas draudžu jaunieši, kuri no 28. decembra līdz šī gada 1. janvārim piedalījās Tezē 39. Eiropas jauniešu dienās Rīgā, kas pulcēja aptuveni 15 tūkstošus dalībnieku no visas Eiropas.

Šķilbēnu un Baltinavas draudzes jaunieši doties uz Tezē tikšanos Rīgā nolēma jau oktobrī, kad prāvests Staņislavs Prikulis un draudzes locekle Vineta Zeltkalne iepazīstināja ar informāciju par to, kas ir Tezē kopiena un kā tā darbojas. "Patī Tezē jauniešu dienās pirmoreiz piedalījos pirms vairāk nekā 10 gadiem, un tas mani tik ļoti uzrunāja, ka kopumā jau esmu pabijusi četros šādos pasākumos. Savukārt mūsu draudžu jaunieši vasarā piedalījās Pasaules jauniešu dienās Krakovā, no kurienes atbrauca ar ļoti pozitīvām emocijām. Tikpat ļoti viņi vēlējās doties arī uz Rīgu," stāsta V. Zeltkalne.

Ierodoties Rīgā, mūspuses grupa vispirms pierēģistrējās, kas ir obligāts nosacījums, lai piedalītos šajā pasākumā. Tikai tad kļuva zināms, uz kuru draudzi jādodas. Vineta Zeltkalne stāsta, ka šoreiz Šķilbēnu un Baltinavas draudžu jauniešiem paveicās, jo viņus visus atstāja vienā grupā un pierēģistrēja Alberta katoļu baznīcas draudzē. Pirms tam obligāti bija jāsamaksā dalības maksa, kas sevī ietvēra dalībnieka karti ar noteiktām ēdināšanas reizēm, kā arī iespēju sabiedriskajā transportā pārvietoties bez maksas. "Reģistrējoties jauniešiem ir arī iespēja pieteikties brīvprātīgam darbam – palīdzēt pie dalībnieku reģistrācijas, uzņemt telpas, dalīt ēdienu vai darīt ko citu. Parasti Tezē dienu dalībnieki ierodas ļoti motivēti, atvērti un ieinteresēti – viņi patiešām no sirds vēlas darīt labu un palīdzēt, labi apzinoties, ka tas būs par velti," stāsta Vineta.

Visas trīs dienas jaunieši pavadīja pēc noteiktas dienaskārtības, kas sastāvēja no rīta, pusdienu un vakara lūgšanām, kā arī citām sabiedriskām aktivitātēm, ieskaitot debates, seminārus, koncertus

Pie Alberta baznīcas. Kļūstot par Tezē tikšanās norises vietu, Rīga ierakstījusi savu vārdu galvaspilsētu sarakstā, kurā jau ir Prāga, Roma, Berlīne, Brisele, Lisabona, Parīze, Varšava, Budapešta un citas pilsētas. Savu vārdu šajā vēstures lappusē ierakstījuši arī Šķilbēnu un Baltinavas draudžu jaunieši, kuri Rīgā ieradās kuplā skaitā.

un citu kultūras pasākumu apmeklējumu. "Rīta lūgšana vienmēr notiek tajā draudzē, kurā dalībnieks pierēģistrēts. Mums tā bija Alberta draudzē. Savukārt pēc lūgšanām notiek darbs mazajās grupās, kurās par līderiem pieteicās arī divi mūsu draudžu dalībnieki – Marija Maksimova un Egils Keišs," lepojas V. Zeltkalne. Savukārt vakara lūgšanas notika starptautiskajā izstāžu zālē "Ķīpsalā" vai "Arēnā Rīga", kas bija īpaši iedvesmojošs brīdis, jo tajās vienlaikus lūdzās vairāki tūkstoši svētceļnieku. "Interesanti, ka visām lūgšanām ir vienāda forma – tās sāk ar dziesmu, Svēto rakstu lasījumu, savukārt turpina ar klusuma lūgšanu, kas ilgst aptuveni 10 minūtes. Parasti tas ir diezgan pārsteidzoši ne vien jauniešiem, bet arī pieaugušajiem dalībniekiem. Tu sēdi klusumā un nesaproti, ko darīt. Viens aizver acis,

cits lūdzas klusītiņām pie sevis... Taču lūdzas visi," teic V. Zeltkalne. Viņa apliecinā, ka dalība šādos pasākumos vēlreiz liek pārlicināties, -vienalga, cik tev gadu, kāda ir tava acu un ādas krāsa, kāda ir tava konfesija - lūgšanas vieno. Tās dara pasauli labāku!

Gandarīti par iespēju apmeklēt pasākumu ir arī mūspuses draudžu jaunieši. Piemēram, Marija Maksimova Tezē dienās Rīgā satikusi daudz draugu no Latvijas un iepazīsies ar vairākiem jauniešiem no Eiropas: "Tas bija unikāls pasākums, kuru noteikti gribētu atkārtot vēlreiz. Ļoti ceru, ka nākamgad būs iespēja tikt uz Bāzeli." Pirmo reizi Tezē dienās piedalījās arī Rainers Kašs no Baltinavas draudzes, kurš ar ģimeni savās mājās Siguldā uzņēma divus jauniešus no Francijas. Arī Rainers ar Mariju ir vienisprāt, - tas noteikti būs jāatkārto!

Pieaug bērnu skaits Baltinavas vidusskolā**Pakāpeniski uzlabo skolas materiālo bāzi**

Ienākot Baltinavas vidusskolas pirmā stāva gaiteni, izbrīnā atliek tikai noelsties: oho! Kopš neatminamiem laikiem esošo pirmā stāva gaitēņa grīdas segumu nomainījis jauns - flīzes dzīvespriecīgā, gaiši oranžā krāsā, kas iekļātas skolēnu ziemas brīvdienās. Vidusskolas direktors **IMANTS SLIŠĀNS** norāda arī uz gaitēņa sienām, no kurām noņemti vecie stendi. Secinājums viens - arī te gaidāmas pārmaiņas.

Atskatoties uz aizvadīto mācību pusgadu, direktors atzīst, ka prieks par pirmsskolas iestādes reorganizāciju, kas, pievienojot to vidusskolai, notikusi veiksmīgi. Gan no vecākiem, gan bērnodarza darbiniekiem, kuri strādāja vecajās bērnodarza, bet tagad strādā vidusskolas telpās, ir pozitīvas atsauksmes. "Galvenais, ka izglītības iestādē pieaug bērnu skaits. Kad septembrī pirmsskolas izglītības grupiņa sāka darbu pie mums, bija tikai 23 bērni, bet tagad audzēkņu skaits palielinājies līdz 29. Bērni būs vēl! Zinu, ka šis skaitlis pieaugs jau februārī. Šajā mācību gadā pēc vairāku gadu krituma ir mazliet pieaudzis arī skolēnu skaits skolā no 1. līdz 12.klasei," informē direktors.

Skola pakāpeniski uzlabo arī materiālo bāzi. Skolēnu ziemas brīvdienās jauns grīdas segums uzklāts skolas pirmā stāva gaiteni. Par to vislielākais paldies Normundam Švīgeram! Paldies par skolēnu brīvdienas laikā paveikto arī skolas saimniekam Sandim Loginam un remontstrādniekam Sergejam Vaskānam. Direktors uzslavē N.Švīgeru, kurš paveicis lielāko daļu darbu ne tikai gaitēņa grīdas atjaunošanā, bet arī citos skolas remontdarbos, parādot radošu izdomu.

2017.gadā plānots atjaunot arī grīdas segumu skolas aktu zālē (materiāls jau iegādāts),

griesti, sienas, skatuve aktu zālē jau ir atjaunoti. Decembrī iegādāti divi multiprojektori diviem mācību kabinetiem. Pakāpeniski skola pērk jaunas rulonveida žalūzijas - augustā tās iegādātas visiem pirmsskolas grupu telpu logiem, gada nogalē - vizuālās mākslas kabinetam. Aizvadītajā gadā, pateicoties holandiešu dāvinājumam, skolā uzlabots nodrošinājums ar datoriem. Arī skolas virtuvē tagad ir dators ar interneta pieslēgumu, un vecākā pavāre Alīda Logina veido ēdienkartes un rēķina nepieciešamās kalorijas ar datorprogrammas palīdzību. Stabils vadu internets ir visās nodarbnī telpās, arī sporta hallē un pirmsskolas grupas telpā. No peltajām Saeimas deputātu kvotām skola šogad iegādāsies interaktīvo tāfelī pirmsskolas sagatavošanas klasei. Nesen atbalstīts arī pašvaldības projekts par rotaļu laukuma iekārtošanu pie skolas. Vasarā iepirkumā uzvarējusi firma uzsāks darbus.

Labiekārtots meiteņu mājturības kabinets, kas tapis lēnām, ņemot vērā mājturības skolotājas Lilitas Kūkojas vēlmes un idejas. Kabinets kļuvis par iemīļotu uzskatīšanas vietu gan lielajiem, gan mazajiem skolas audzēkņiem. Mazie bērni audzinātāju vadībā šeit cepa piparkūkas Ziemassvētkiem. Arī lielie bērni sajūsmā, ka var mācīties jaunā, modernā tehnoloģijām aprīkotā kabinetā vai ienākt vienkārši padzert tēju, piemēram, projektu nedēļas laikā, kad skolā nākas uzturēties ilgāk. Meiteņu mājturības skolotāja LILITA KŪKOJA stāsta: "Agrāk šeit bija vairākas mazas, neērtas telpiņas. Savienojot tās, izveidota viena liela, gaiša telpa. Ir iegādāts jauns kabineta aprīkojums. Skolotājiem te ļoti patīk." Skolotāja novērtē arī to, ka skolas direktors domā perspektīvi, atbalsta sabiedrībā notiekošās aktivitātes, kā, piemēram, svētceļniekus. Skolotāja ik gadu kopā ar Baltinavas svētceļniekiem dodas svētceļojumā uz Aglonas baziliku, ceļā viņa

Foto - A.Kirsanovs

Zelta rokas. Baltinavas vidusskolas remontstrādnieks Normunds Švīgers ir meistars ar zelta rokām, kurš paveic lielāko daļu remontdarbu skolā, turklāt kvalitatīvi un radoši.

pilda pavāres pienākumus. Līdz šim galdus svētceļnieku ēdināšanai aizdeva novads, bet tie transportā aizņēma daudz vietas. Mājturības kabinetā iegādāti saliekamie galdi, kas ērti izmantojami ceļā, - tos var salocīt, salikt mašīnas piekabē, bet, kad pienāk ēdienreize, izņemt no piekabes un uzstādīt.

Noslēdzies mācību gada pirmais pusgads. Apkopojot mācību rezultātus, Baltinavas

Foto - A.Kirsanovs

Demonstrē saliekamo galdus. Baltinavas vidusskolas audzēknis Artis Ločmelis demonstrēja saliekamo galdus, ko nepieciešamības gadījumā var pārvietot kā čemodānu.

vidusskolā secināts, ka 28% no izglītojamo skaita ir tikai labas un teicamas atzīmes. Individuālajā konkursā "Labākā liecība" par uzvarētājiem 5.-9. un 10.-12.klašu grupā atzītas Sonora Logina (6.kl.) un Arīna Bistrova (11.kl.), kuras saņēma skolas pārsteiguma balvas. Tuvākais pasākums, kuram skola nopietni gatavojas, ir Žetonu vakars un absolventu salidojums februāra otrajā sestdienā.

Apbrīno prasmi, pacietību un radošumu**Rokdarbu izstāde Briežuciema bibliotēkā**

No decembra vidus un vēl visu janvārī Briežuciema bibliotēkā skatāma **INGRĪDAS OLIPOVAS un ELEONORAS ELENKAS rokdarbu izstāde. Lauku rokdarbniecēm ziemā atliek vairāk laika smalkiem darbiem, bet pārējiem iedzīvotājiem savukārt kāds brīdis arī iegriezties izstādē, lai to aplūkotu, smeltos iedvesmu vai vienkārši apjūsmotu.**

Meita un māte ir čaklas rokdarbnieces - izstādē apskatāmi tamborējumi, adījumi, tamborēti grīdas paklāji, zeķes, cimdi, arī rotaslietas. Dāmas ar rokdarbiem pārsvarā nodarbojas, lai relaksētos par prieku sev, lai sagādātu dāvanas radiem un draugiem. Pārdot izdodas reti, jo cilvēkiem maza pirktspēja, bet ar ļoti zemu cenu novērtēt savu darbu arī negribas, jo izejmateriāli maksā naudu, un tas tomēr ir roku darbs vienā eksemplārā. Ingrīda rokdarbus iemācījusies no mammas jau skolas laikā. Darbiņi bijuši izlikti apskatei Amatnieku centrā Baltinavā, Briežuciema tautas namā amatnieku tikšanās reizēs. Ingrīda ar rokdarbiem nenodarbojas katru dienu, bet, kā pati saka, - ja ir vēlšanās, tad daru! Idejas rokdarbniecei rodas dažādi, un no sākotnējās ieceres bieži rodas kaut kas savādāks.

Briežuciema kultūras nama vadītāja ZITA MEŽALE stāsta: "Ingrīda man piedāvāja pirms svētkiem savus un mammas darbus izstādei, jo viņu daudzveidīgie rokdarbi bijuši Briežuciemā apskatāmi arī agrāk. Šoreiz nolēmām izstādi izvietot pagasta bibliotēkā, jo ikdienā tur ir vairāk apmeklētāju. Pagasta bibliotēkas vadītāja Silvija Apare tam labprāt piekrita. Jāsaka, pagasta bibliotēkā bieži notiek dažādas izstādes - gan jaunāko grāmatu, gan novadpētniecības materiālu, gan skolēnu darbu, gan arī vietējo amatnieku un mākslinieku darbu izstādes. Ar bibliotēku sadarbojamies arī pagasta svētku laikā, un tad tajā skatāma kāda izstāde, piemēram, seno rotaļlietu vai fotogrāfiju.

Apbrīnoju rokdarbnieku pacietību, prasmi un radošumu, lai izgatavotu tik skaistas lietas! Man šajā izstādē ļoti patīk tamborētās kleitiņas meitenēm un rotaslietas. Arī citi pagasta iedzīvotāji nāk, priecājas, apbrīno darbus. Dāvanām, manuprāt, šie izstrādājumi ir brīnišķīgi! Šīs divas dāmas ir baltinavietes, bet mums pagastā ir daudz rokdarbnieku un citu amata meistarū - visi zinām mūsu audēju prasmes, čaklas rokdarbnieces ir Guna Sisojeva, Laima Ločmele. Viņas darinātās rotas-

Foto - no personīgā arhīva

Plašs klāsts. Gan praktiskas, gan skaistas lietas skatāmas rokdarbu izstādē Briežuciema bibliotēkā.

lietas pašreiz var apskatīt audēju darbnīcā." Arī Briežuciema bibliotēkas vadītāja SILVIJA APARE apbrīno rokdarbnieču darbus, jo pati ar rokdarbiem nodarbojas maz. "Ja kaut ko daru, tad priekš sevis, piemē-

ram, adu," viņa saka. Iedzīvotājiem izstāde patīk un ir ļoti apmeklēta. Bibliotēkā katru mēnesi skatāma kāda izstāde. Gatavojoties Latvijas simtgadei, bibliotekāre vāc senās cilvēku un vietu fotogrāfijas, ieskenē tās.

Lappusi sagatavoja I.Zinkovska

Sports - gan darbs, gan hobijs

Seko vectēva pēdās

Gada nogalē vai jaunā gada sākumā ierasts izvērtēt iepriekšējā gada veikumu, suminot cilvēkus, kuri ar savu darbu un talantu veicinājuši novada vai pagasta attīstību un atpazīstamību. Šāds pasākums notika arī Briežuciema tautas namā, kur labākajiem un aktīvākajiem pasniedza gada balvu "Zelta čiekurs". Vairāku citu nominantu vidū bija arī sporta skolotāja LĪGA CAREVA, kuru par ieguldīto darbu ar skolēniem un labiem sasniegumiem sporta sacensībās un pasākumos balvai izvirzīja Briežuciema pamatskolas direktors Aigars Keišs.

Dzimusi un uzaugusi Briežuciemā, pabeigusi Baltinavas vidusskolu un Daugavpils Universitātē ieguvusi sporta un sociālo zinību skolotāja profesiju, 2014.gadā Līga Careva, atšķirībā no daudziem jauniešiem, kuri izvēlas palikt lielpilsētās vai meklēt laimi ārzemēs, nolēma atgriezties dzimtajā pusē, lai sākumā kļūtu par volejbola un ložu šaušanas treneri Viļakas Sporta skolā, bet vēlāk - arī par sporta skolotāju Briežuciema pamatskolā un Baltinavas Kristīgajā internātpamatskolā.

Kāpēc nolēmāt atgriezties dzimtajā pusē?

-Man nepatīk pilsētas, jo kopš bērnības dzīvoju lauku mājā. Nepatīk cilvēku burzma - visi kaut kur skrien, steidzas. Laukos viss notiek mierīgāk un visu var paspēt.

Kā jums bērnībā veidojās attiecības ar sportu?

-Skolā biju to sešu meiteņu vidū, kuras piedalījās visur - spēlējām gan basketbolu, gan volejbolu, pat futbolu. Turklāt mans krusttēvs Guntis Kūkojs bija sporta skolotājs un savulaik arī vectēvs Elmārs Plešs bija panākumiem bagāts sporta skolotājs, kurš aprakstīts Irēnas Šaicānes 2016. gadā iznākušajā grāmatā "Sports Ziemeļlatgalē". Savukārt vectēva skolnieki kļuva par maniem skolotājiem...

Tad jau jūs turpināt sporta skolotāju dinastiju?!

-Iespējams, visi tie stāsti un skolotāju sajūsmīnātās atsauksmes par vectēvu un viņa sasniegumiem mazliet ietekmēja manu profesijas izvēli, jo bieži dzirdēju, ka esmu līdzīga vectēvam. Tomēr arī man pašai sports kopš bērnības bijis ļoti tuvs. Kaut gan par sporta skolotāju nolēmu kļūt pēdējā brīdī, īsi pirms vidusskolas absolvēšanas.

Kādi vēl bija varianti?

-Varēju izvēlēties arī fizioterapiju, lai gan šī profesija zināmā mērā arī saistīta ar sportu...

Droši vien arī Jūsu vecāki ir labās attiecībās ar fiziskajām aktivitātēm?!

-Protams, arī viņiem sports nav svešs. Tētis agrāk skrēja garās distances, krosus. Ne tik sen, bija laiks, kad mēs ar mammu spēlējām vienā volejbola komandā. Arī vecākais brālis Ritvars, dzīvojot Valmierā, spēlēja florbola komandā, kā arī nodarbojas ar frīsbiju.

Kurš pašai šobrīd ir vismīļākais sporta veids?

-Tas ir volejbols. Trīs reizes nedēļā braucu uz treniņiem Baltinavā. Kopā ar Baltinavas novada sievietes volejbola komandu pagājušajā gadā ieguvām 1.vietu Balvu novada atklātajā volejbola čempionātā. Cerams, arī šogad panākumi neizpaliks. Nodarbojos arī ar pludmales volejbolu. Kopā ar pārinieci Gunu Kaņepi vairākus gadus bijām labākās un aizvadītajā gadā kopā ar jauno pārinieci Agnesi Kašu ieguvām 1.vietu Balvu novada atklātajā pludmales volejbola čempionātā.

Kas ir Jūsu panākumu pamatā?

-Es jokoju, ka spēlējam uz pieredzi. Iespējams, jaunās meitenes spēlējot nedomā pietiekami daudz, jo svarīga ir ne tikai fiziskā sagatavotība, bet arī taktiska domāšana.

Runājot par Jūsu skolēniem - kā ieinteresējat bērnus atrauties no datora, lai pievērstos fiziskām aktivitātēm?

-Ieinteresēt var, lai gan jāsaka, ka, piemēram, Briežuciemā bērni paši ir ļoti motivēti. Viņi ar prieku nāk uz stundām un grib darīt. Viņi uzmanīgi klausās, jo vēlas iemācīties. Uz sporta skolu nāk skolēni, kuri paši ir izvēlējušies darīt to, kas patīk un kas padodas. Baltinavas Kristīgajā internātpamatskolā skolēni ir sirsniņi un darbojas ļoti aktīvi, ar interesi piedaloties sporta nodarbībās. Aktīvi un ar labiem panākumiem startējam Latvijas Speciālajās olimpiādēs dažādos sporta veidos.

Kāpēc, Jūsuprāt, Briežuciema bērni ir tik sportiski?

-Iespējams, tādēļ, ka skola ir maza un skolotājam ir laiks strādāt ar katru bērnu individuāli, uzzinot un attīstot viņu stiprās puses. Piemēram, šajā mācību gadā kopā ar septiņiem skolēniem, piedaloties Balvu novada atklātajā vieglatlētikas sacensībās Rugājos, mājās pārvedām septiņas godalgas. Arī

pamatskolu un vidusskolu kopvērtējumā B grupā meitenēm šajās sacensībās ieguvām pirmo vietu. Liels paldies jāsaka Briežuciema pamatskolas skolēniem, skolotājiem un direktoram Aigaram Keišam par sapratni, atbalstu un sirds siltumu.

Ar kuriem savu audzēkņu aizvadītajā gadā gūtajiem sasniegumiem vēl lepojaties?

-Protams, ļoti priecē šie vieglatlētikas sacensībās gūtie rezultāti, jo izdevās atrast katram bērnam individuāli vispiemērotāko sporta veidu. Jau otro gadu, kopš strādāju Briežuciema pamatskolā, bērniem mācu arī volejbolu. Skolēniem šī spēle tik ļoti iepatikusies, ka viņi to spēlē gan starpbrīžos, gan pēc stundām. Prieks, ka pagājušā gada janvārī, pirmo reizi aizbraukuši uz Latvijas kausu nelicencētajiem skolēniem Koknesē, iekļuvām pirmajā četrinieka. Konkurēnce bija ļoti spēcīga, jo piedalījās skolas no visas Latvijas. Turklāt tas bērniem bija diezgan liels stress, jo viņi nebija pieraduši piedalīties tāda mēroga sacensībās. Ļoti lepojos ar savām meitenēm, kurām izdevās pārvarot satraukumu, gūt tik labus panākumus. Šogad arī bijām nolēmušas doties uz šīm sacīkstēm, diemžēl tās nenotika.

Kādām sacīkstēm gatavojaties šobrīd?

-Kopā ar Briežuciema skolēniem trenējamies novada novasa turnīram, kas martā notiks Balvos. Drīz sāksies arī Balvu novada atklātais volejbola čempionāts, kurā piedalīšos kopā ar Baltinavas novada sievietes komandu.

Droši vien arī Viļakas Sporta skolas audzēkņi sagādājuši daudz iemeslu lepoties?

-Šajā sporta skolā jau trešo gadu trenēju divas volejbolistu grupas. Viena komanda startē U16, bet otra - U19 grupā. Pārsvarā trenēju puīšus, bet ir arī dažas meitenes, kuras spēlē Balvu komandā, jo mums diemžēl nav savas meiteņu komandas. Sporta skolas volejbolistiem volejbols ir tik tuvs, ka, domāju, liela daļa kļūs vai nu par augsta līmeņa volejbolistiem, vai volejbola treneriem. Divi mani audzēkņi šobrīd mācās Murjāņu sporta ģimnāzijā. Mareks Maksimovs Murjāņos Volejbola nodaļā sāka mācīties šogad, bet Zigmārs Keišs pēc treneru uzaicinājuma sākumā pārcēlās uz Daugavpili, bet kopš pagājušā gada sāka mācīties Murjāņu sporta ģimnāzijā, kā arī spēlēja U21 Latvijas izlasē un brīvdienās pārstāvēja Latviju Pasaules čempionāta kvalifikācijā Horvātijā. Viens no maniem audzēkņiem, baltinavietis Arvils Keišs, spēlēja Kārsavas komandā Latvijas entuziastu līgā kā libero. Varu teikt, ka visi sporta skolas audzēkņi spēlē labā līmenī un tiek pieprasīti kā spēlētāji citās komandās.

Kā jums izdodas panākt labus rezultātus?

-Lai gan viņi mani respektē kā treneri, uztveram viens otru vairāk kā draugus. Iespējams, mums ir vieglāk kontaktēties nelielās vecuma starpības dēļ. Varu teikt, ka audzēkņi man ir kā otra ģimene, jo viņus redzu biežāk nekā savus mājiniekus.

Zinu, ka aktīvi iesaistāties arī novada sabiedriskajā dzīvē...

-Ļoti aktīvi iesaistos. Dejoju Baltinavas novada jauniešu deju kolektīvā "Kusti Kusti". Pirms diviem ar pusi gadiem biju viena no šī kolektīva dibinātājām. Prieks, ka jau no pašiem pirmsākumiem gūstam labus rezultātus skatēs - pirmajā darbības gadā saņēmām 1.pakāpi, bet otrajā - augstāko pakāpi. Ceturtdienu vakaros apmeklēju Baltinavas jauktā kora mēģinājumus, šobrīd gatavojamies dziesmu svētkiem. Strādāju trīs darbos, apmeklēju treniņus, kora un deju kolektīva mēģinājumus, tādēļ brīvā laika man praktiski nav. Tāpat piedalos gandrīz visos novada pasākumos. Vismaz tādos, kas saistīti ar sportu, noteikti. Nesen, piemēram, kopā ar mammu piedalījāmies zoles čempionātā līdz ar 35 pieredzējušiem vīriešiem. Rezultātu tabulā paliku kaut kur pa vidu un uzskatu, ka tas ir labs sasniegums.

Cik nozīmīgs Jūsu iepriekš iegūto medaļu klāstā ir briežuciemiešu pasniegtais apbalvojums "Zelta čiekurs"?

-Sākumā neticēju, ka esmu apbalvoto vidū. Taču to saņemt bija ļoti patīkami, jo šī balva mani motivē strādāt vēl vairāk un labāk.

Kādu vēlēšanos iedomājāties Jaungada naktī, kad pulkstenis sīta 'divpadsmit'?

-Lai pietiek laika un spēka padarīt ielānos darbus, jo iepriekšējos gados gadījās, ka tā pietrūkst! Kā arī - sasniegt vēl labākus rezultātus!

Ko gribētu novēlēt saviem audzēkņiem 2017.gadā?

-Izturību visa gada garumā! Lai līdz pat mācību gada beigām neizsīkst entuziasms un spēki, kuru netrūkst gada sākumā!

Foto - no personīgā arhīva

Pēc pludmales volejbola čempionāta Kārsavā. Šogad Līga (no kreisās) izcīnīja pludmales volejbola sacensībās godalgas kopā ar savu jauno pārinieci Agnesi Kašu.

Foto - no personīgā arhīva

Uzvarētājas. Baltinavas novada volejbola sievietes komanda, kurā spēlēja Līga Careva, pagājušajā gadā uzvarēja Balvu novada atklātajā volejbola čempionātā. Līga cer, ka uzvara piederēs baltinavietēm arī šajā gadā.

Briežuciema pamatskolas direktors AIGARS KEIŠS:

Lai gan Līga mūsu skolā strādā tikai otro gadu, pazīstu viņu kopš bērnības. Ar Līgas tēti bijām klasesbiedri, agrāk bijām kolēģi ar viņas mammu, kura strādā par mājturības skolotāju Baltinavas Kristīgajā internātpamatskolā. Savulaik Līga bija mana skolniece. Viņa ir jauna talantīga sporta skolotāja, kura spēj organizēt un stimulēt bērnu gūt labus panākumus sportā, un aktīvi iesaistās arī ārpuskolas pasākumos, ne tikai tādos, kas saistīti ar sportu. Līga ar entuziasmu iesaistās skolas dzīvē un ir nodibinājusi lieliskas attiecības ar kolēģiem, labprāt piedalās mūsu kopīgās aktivitātēs. Viņa ir dzīvespriecīga un sabiedriska jaunieta. Taču pie mums, Briežuciemā, visi ir tādi!

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

aizrautīgā ikdiena

Savvaļnieki. Zirgi ir draudzīgāki pret svešiniekiem, salīdzinot ar hailanderiem, lai gan nav vēlams pie tiem iet aplokā. Dzīvnieki mēdz strauji pagriezties un tad uzreiz sper.

Lauku saimnieks. Gunārs Ciglis savā mājvietā trim dēliem iestādījis 12 ozolus, divām meitām - deviņas liepas. Ozolu stādījums veido trīs krustus. Līdzīgi tas ir arī vecajos ratu riteņos, kur ir 12 spieķi un to izvietojums veido trīs krustus.

Zābaki klauz.

Vācu armijas zābaki ir ar nagliņām, tādēļ maršējot tie skaļi klauzēja. Krātuvē ir arī vācu armijas karavīra soma, vācu elektriskā šujmašīna.

Vērtīgas grāmatas. Kā lielu dārgumu saimnieks paņem rokās biezu sprediķu grāmatu - 1654.gada izdevumu, ko viņš nopircis Rīgā, kādā antikvariātā. Gunārs lasa vecās drukas grāmatas, lai gan šis ortogrāfijas mēdz atšķirties. Viņa lepnums ir arī Glika Bībele un vēl citas senu rakstu grāmatas.

126 gadus sens šķūnis. Litenes pagasta centrā izvietotais šķūnis savulaik būvēts kā muižas labības šķūnis. Kolhoza laikā tur mala graudus. Tagad tur stāv Gunāra Cigļa lauksaimniecības mašīnu kolekcija. Ekskursantiem parasti patiek Aivara Krūmiņa senās mašīnas, starp kurām arī filmā "Baigā vasara" redzētais *autiņš*.

Brīvbrīdi sagatavoja M.Sprudzāne

CILVĒK ZIŅAS

Karnevāls Upītē

Karnevāls pašās decembra beigās Upītē notiek jau kopš pagājušā gadsimta 60.gadiem. Izņēmums nebija arī aizejošais Pērtiķa un atnākošais Gaiļa gads. Šoreiz karnevālā vērtēja gan pieaugušos, gan bērnus - to, cik pielikts darba, lai izgatavotu masku, un kāda bija karnevāla dalībnieka aktivitāte tautas nama zālē.

Upītes Vista un *prosta Geiļs*.

Par labāko un gadu mijai atbilstošāko masku pieaugušo konkurencē atzina Upītes Vistu (Sindija Logina) un *prosta Geiļi*, kurš, kā izrādās, arī bija Upītes Vista (Lolita Sprudzāne). Gailim bija zils

tērps, krāsaina aste un sarkana sekste. Kā smejojot atzīst pati maskas autore, viņas Gailis izskatījies uzpūtīgs un nedaudz pastulbs, kā arī nosvīdis un nomocījies, jo kultūras namā bija ļoti karsts. Šī nav Lolitas pirmā maska - viņa bijusi gan Zirgs, gan Ragana, gan Čigāniete. "Man patīk darināt maskas, jo Upītē vadu teātra pulciņu. To apmeklē arī Sindija," viņa saka.

Kaziņa. Bērnu masku konkurencē 1.vietu izcīnīja Kaziņa (4 gadus vecā Helēna Slišāne). Mazā bija priecīga par balvu un kustīga bezgala.

Tērpu Helēnai palīdzēja darināt mamma.

Kačenes.

3.vietu pieaugušo masku konkurencē izcīnīja trīs draiskas un koķetas

Kaķenītes (Kate Slišāne, Anna Daniļova un Inta Vizule). Meitenēm gribas skaisti izskatīties, un to viņas arī bija panākušas ar minimāliem karnevāla atribūtiem.

NEDĒĻAS CITĀTS

"Dzīvē ir kā vistu kūti: katrs grib uzlēkt augstāk, ieknābt tuvākam un uzkakāt zemāk stāvošam..."

(No interneta portāla "draugiem.lv")

Redakcija atvainojas visiem, kurus "Cilvēkziņas" aizvainojušas vai aizvainos

Sens atradums.

Cirvi atrada, lasot uz lauka akmeņus. Tam līdzās glabājas Litenes pagastā atrasts akmens kaplis, kas arī bija noderīgs zemkopju darba rīks pirms vairākiem tūkstošiem gadu.

Jaundzimušie

Gada pirmo balvenieti nosauc par Alīnu

Šajā gadā pirmais Balvu novada mazulis slimnīcas dzemdību nodaļā sagaidīts 7. janvārī, un tas ir balveniešu INTAS BUKOVSKAS un ALVJA LOČMEĻA pirmais kopīgais bērniņš – meitiņa ALĪNA. Viņa nāca pasaulē 7. janvārī pulksten 16.32 un piedzimstot svēra 3,300 kilogramus un bija 53 centimetrus gara.

Jaundzimušās vecāki smaidot apliecina, ka meitiņas nākšana pasaulē ir pati labākā dāvana, Jauno gadu sagaidot: "Mediķu noliktais dzemdību datums bija 22. janvāris, taču meitiņa acimredzot pati izvēlējās savu dzimšanas dienu un nāca pasaulē janvāra pirmajā nedēļā. Turklāt, pavisam negaidīti mums abiem, viņa izrādījās pirmā novada iedzīvotāja, kas šogad piedzīmusi Balvu slimnīcas dzemdību nodaļā."

Inta un Alvis meitai devuši skaistu un skanīgu vārdu – Alīna, kaut gan sākumā padomā bijuši divi vārda varianti – Alīna un Elīna. "Ar Alvi vienojāmies tā – es atrodo un izvēlos vārdu, viņš apstiprina vai noraida manu piedāvājumu. Tā arī beigās palikām pie Alīnas vai Elīnas, no kurām viņš izvēlējās pirmo variantu," stāsta Inta.

Turpinot jau gadiem izveidojušos tradīciju, otrdien slimnīcas dzemdību nodaļā laimīgo balveniešu ģimeni sumināt ieradās arī novada domes priekšsēdētājs Andris Kazinovskis un dzimtsarakstu nodaļas vadītāja Svetlana Romanovska. Novada priekšsēdētājs Intai un Alvim vēlēja, lai mazā meitiņa izaug skaista, gudra un vesela, savukārt novada dzimtsarakstu nodaļas vadītāja, pasniedzot mazās balvenietes pirmo oficiālo dokumentu - dzimšanas apliecību, teica: "Kādu puķi jūs būsiet uzplaucējuši, tādu ziedīņu vēlāk redzēsiet atveramies. Arī dzimtsarakstu nodaļa novēl jums šo mazo pumpuriņu audzēt, lolot un mīlēt. Un, pats galvenais, kā jūs varat šo mazo pumpuriņu mīlēt, ir parādīt, ka jūs paši mīlat viens otru. Tas viņai būs vislabākais paraugs un piemērs!"

Pirmais gada bērniņš – gulbeniešiem. 5. janvārī pulksten 9.26 piedzima puika. Svārs – 3,600kg, garums 54cm. Puisēna mamma Līga Sarkane no Gulbenes novada Daukstu pagasta stāsta, ka tagad ģimene kļuvusi vēl kuplāka. "Kad uzzinājām, ka gaidām trešo bērniņu, ģimenes aptaujā noskaidrojām, ka lielas vienprātības par mazuļa dzimumu mūsu vidū nav. Es gribēju meitiņu, vīrs Ivars sapņoja par dēlu, arī 11 gadus vecā Egija Diāna un 9 gadus vecais Raivo vienoties nespēja. Egija gaidīja māsiņu, Raivo – brālīti, bet beigās tomēr uzvarēja mūsu ģimenes vīriēši, jo ceturtajā grūtniecības mēnesī uzzinājām, ka trešais bērniņš būs puika," stāsta jaunā māmiņa. Pēc puisēna nākšanas pasaulē vecāki viņam iedeva ļoti latvisku un skanīgu vārdu – Kārlis. Līga teic, ka arī vārda došanas uzdevumā ģimenē panākta vienošanās, jo vecākajai meitai to izdomāja pati Līga, savukārt Raivo pie vārda tika, pateicoties tētim. "Šoreiz gan domājām abi. Mūsu galvenais nosacījums bija kārtīgs latviešu vārds, kurā ir burts 'r', un tādu arī atradām! Pat divus! Pēteris un Kārlis, no kuriem beigās tomēr palikām pie Kārļa. Turklāt dēla dzimšanu piedzīvojām krietni pēc decembra vidū noliktā laika – jau jaunajā gadā, 5. janvārī. Turklāt mūsu pirmais puika ir pirmais šogad dzimušais bērniņš Balvu slimnīcas dzemdību nodaļā, kas ir ļoti jauks un patīkams fakts!" apliecina Līga Sarkane.

Gads sācies vairāk nekā labi. 6. janvārī pulksten 13.40 piedzima meitenīte. Svārs – 3,770kg, garums 53cm. Meitenītes mammai Māritei Jefimovai no Saulkrastiem šis ir pirmais bērniņš. "Jā, esmu no Saulkrastiem, bet jau aptuveni gadu sevi sauca par rugājieti, jo, pateicoties interneta

Vecmātes vietā dzemdības pieņem vīrs. 6. janvārī pulksten 22.30 piedzima puika. Svārs – 2,850kg, garums 52cm. Puisēna mammai Tatjanai Donai no Alūksnes šis ir trešais bērniņš. "Mazo brālīti mājās gaida Luīza, kurai ir 5 gadi, un četrus gadus vecais Aleksandrs. Esam priecīgi, ka trešais bērniņš ir puika, jo vīrs Raivis tik ļoti sapņoja par otru dēlu. Kā redzat, sapņi piepildās," secina nu jau trīs bērnu mamma. Jautāta, kā nosauca jaundzimušo, Tatjana stāsta, ka dēlam dots ļoti latvisks un stiprs vārds – Jānis. Turklāt puika pie vārda ticis par godu nu ja aizsaulē aizgājušajam vectēvam, kuru arī sauca par Jāni. "Interesanti, ka manai mātai ir vīrs Jānis, tagad savs Jānis būs arī mūsu ģimenē. Vasarā varēsīm lustīgi svinēt," secina nu jau trīs bērnu mamma. Tatjana stāsta, ka Jāņa dzimšanu abi ar Raivi atcerēsies visu mūžu, jo puika nāca pasaulē mājās. "Negribējās tik ātri braukt uz slimnīcu, tādēļ domāju, ka vēl laiciņu padzīvošos mājās un tad saukšu ātro palīdzību. Taču tobrīd pat prātā neienāca, ka viss notiks tik strauji un vecmātes vietā man dzemdības pieņems vīrs. Viņš piezvanīja ātrajai palīdzībai, un mediķi pa telefonu soli pa solim stāstīja, kas un kā jādara. Pēc minūtem 10 viņi ieradās, bet Jānītis jau bija piedzimis! Paldies, Dievam, viss beidzās labi un pavisam drīz mūs abus ar jaundzimušo nogādāja slimnīcā. Tas bija savīļņojošs piedzīvojums un pārdzīvojums gan man pašai, gan Raivim," atminas Tatjana. Jaunā māmiņa stāsta, ka dēla dzimšana viņai ir vislabākā dzimšanas diena vārdiņsvētkos, kas ir 10. janvārī: "Tas nekā, ka savu dāvanu saņēmu mazliet agrāk, nekā paredzēts. Toties cik jauku!"

portālam, šeit atradu savu otro pusīti. Tā sanācis, ka nu mēs ģimenē jau esam trīs. Kad uzzināju, ka gaidu mazuli, mums ar Ilmāru viņa dzimums šoreiz nešķita svarīgs, jo pats galvenais bija, lai bērniņš piedzimst vesels," teic Mārite. Jaunie vecāki pēc meitiņas nākšanas pasaulē viņu nosauca par Esteri. Mārite skaidro, ka, domājot par jaundzimušās vārdiņu, abiem ar Ilmāru svarīgi šķita, lai tas ir samērā reti sastopams un skaists. "Tādu arī atradām! Turklāt svarīgi bija, lai dzimšanas diena vārda diena neiekrit vienā gadalaikā, kā tas nereti gadās. Mūsu Esterei viss būs, kā nākas – dzimšanas diena ziemā, savukārt vārdiņsvētki pašā vasaras tveicē – 16. jūlijā," teic jaunā māmiņa. Viņa stāsta, ka mediķu noliktais dzemdību datums bija 28. decembris, taču mazulīte nāca pasaulē jau šajā gadā. "Labi vien ir, ka Estere piedzima šajā gadā, iesākām gadu ar pozitīvām emocijām un labu noskaņojumu. Esam pārliecināti, ka 2017. gads mums būs vēl labāks par iepriekšējo," teic Mārite.

Vēl dzimuši:

9. janvārī pulksten 18.25 piedzima puika. Svārs - 4,220kg, garums 56cm. Puisēna mamma Laila Vilnīte dzīvo Alūksnes novadā.

Lappusi sagatavoja S.Karavoičika

Paši savas mājas saimnieki

Aprit gads kopš biedrības dibināšanas

Šodien aprit gads, kopš daudzdzīvokļu mājas Teātra ielā 4 iedzīvotāji lēma iet paši savu ceļu un kā pirmie visā Balvu pilsētā pieņēma lēmumu neturpināt sadarbību ar mājas apsaimniekotāju, bet tā vietā dzīvojamo māju pārvaldīt pašu spēkiem un izveidot savu nama apsaimniekošanas biedrību "Teātra 4".

Biedrības valdes priekšsēdētāja IRINA KOVŠOVA stāsta, ka konceptuāli lēmumu par biedrības izveidošanu pieņēma 2015. gada 17. decembrī mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē. Savukārt turpmākajās dienās notika darbs pie dokumentu kārtēšanas, un oficiāli biedrību reģistrēja pērnā gada 13. janvārī. To, ka spertais solis preti biedrības izveidošanai bijis pareizs, apliecina ne tikai gada laikā gūtā pieredze un kopīgiem spēkiem paveiktie remontdarbi, bet, kā stāsta I. Kovšova, arī krietni pārredzamāka mājas iedzīvotāju uzkrāto finanšu līdzekļu plūsma un to ietaupījums. "Vairākus gadus mājas apsaimniekotājs bija pašvaldības aģentūra "SAN-TEX", pēc tam, plānojot māju nosiltināt un to, ka "SAN-TEX" nevar iesaistīties šāda veida projektos, nama apsaimniekošanas pienākumus veica SIA "Energo pārvalde". Kad uzņēmums "Energo pārvalde" saskārās ar finansiālām problēmām, mūsu mājai bija ejami divi ceļi – sadarbības atsākšana ar apsaimniekotāju "SAN-TEX" vai arī mēģināšana darboties pašiem. Ņemot vērā, ka jau vairāku gadu laikā mājas iedzīvotāji bija guvuši pietiekamu pieredzi, sapratām, kā taupīt naudu un ka daudzas lietas spējam paveikt paši, nonācām pie lēmuma dibināt biedrību," noieto ceļu līdz biedrības izveidošanai atceras I. Kovšova.

Valdes priekšsēdētāja uzsver, ka aizvadītā gada laikā biedrības un nama apsaimniekošanas darbu organizēšanā lielu lomu spēlējis brīvprātības princips un mājas iedzīvotāju entuziasms. Cilvēkiem, kuri nākotnē apsver šādas biedrības izveidošanu savai daudzdzīvokļu mājai, tas jāņem vērā, jo, kā stāsta I. Kovšova, tas ir viens no galvenajiem faktoriem biedrības veiksmīgai pastāvēšanai, un bez tā pilnvērtīga biedrības darbošanās nav iedomājama. Protams, svarīgs arī darbu sadalījums un hierarhija biedrības iekšienē. Dotajā brīdī biedrība "Teātra 4" algo divus darbiniekus – sētnieku un grāmatvedi, kuri saņem oficiālu atalgojumu. Savukārt pārējie mājas iedzīvotāji, tostarp biedrības valde, kuras sastāvā ir pieci cilvēki, darbojas pēc brīvprātības principa. "Katram valdes loceklim ir savi pienākumi, piemēram, atbildība par projektiem, līgumu noslēgšanu ar uzņēmumiem un sabiedrisko kārtību. Manā kā valdes priekšsēdētājas pārziņā ir remontdarbu, celtniecības un dažādu avārijas jautājumu risināšana. Kas attiecas uz naudas lietām, protams, mājai noslēgti līgumi par pakalpojumu saņemšanu, piemēram, ar atkritumu apsaimniekošanas uzņēmumu "ZAAO" un "Latvenergo" par koplietošanā patērēto elektroenerģiju. Atlikušie finanšu līdzekļi ir tikai un vienīgi mājas iedzīvotāju pārziņā, kurus ieguldām mājas attīstībā. Māja ir liela - 55 dzīvokļi, tostarp astoņi pašvaldības dzīvokļi, un darbu netrūkst. Kopš biedrības dibināšanas gada laikā esam nomainījuši visas četras kāpņutelpas ieejas ārdurvis, ar

Foto - A. Ločmelis

Biedrības valde un jaunā paaudze. Biedrības "Teātra 4" valdes priekšsēdētāja Irina Kovšova pārliecināta, ka mājas apsaimniekošanas biedrību dibināšana ir perspektīva un nākotnē šādu organizāciju kļūs vairāk: "Mēs dzīvojam laikmetā, kad vairums cilvēku vadās pēc principa: "Ja man nemaksā, es neko nedarīšu!" vai vienkārši negrib savu brīvo laiku veltīt sabiedriskajiem darbiem. Lai dibinātu biedrību un paši spētu veiksmīgi apsaimniekot namu, vajag apēst gabaliņu drosmes, uzņemties atbildību un darīt! Domāju, katrā mājā atradīsies cilvēki, kuri prot paveikt vienu vai otru darbu, tādēļ vēlreiz uzsveru, ka galvenais ir griba darboties savas mājas labā. Ja šādi cilvēki ir, kādēļ nauda jāmaksā citiem, ja lielu daļu darbu varam izdarīt paši? Arī mēs sākumā domājām, ka nevarēsim iztīrīt kanalizāciju, jo kurš gan vēlas ķēpāties ar netīrumiem? Tomēr mēs to izdarījām vienu reizi, otru reizi, un viss kārtībā. Tādēļ pateicos ikvienam mājas iedzīvotājam, kuri spēja *izkāpt* no ierastā dzīves ritma, pieņemt pārmaiņas, uzdrošināties un līdz ar biedrības dibināšanu nepieciešamības gadījumā kaut vai nakts stundā brīvprātīgi risināt neatliekamus mājas apsaimniekošanas jautājumus. Ceru uz vēl ciešāku un saturīgāku kopīgu darbu arī turpmāk!"

Jāpiebilst, ka attēlā (no labās puses) redzama daļa no biedrības valdes – Dita Nipere, valdes priekšsēdētāja Irina Kovšova, Arnita Gaiduka un jaunās paaudzes pārstāvis Arnitas dēls Dinārs, kuram lielu darbu īstenošana vēl priekšā. Vēl valdē darbojas Pēteris Vanags un Inese Ozoliņa.

"Līdz ar biedrības nodibināšanu darbi rit raitāk, biedrība uz mājas vajadzībām var ātrāk reaģēt un naudas plūsma ir pārredzamāka."

firmas starpniecību pilnībā pabeidzām jumta seguma, tostarp ūdens notek sistēmas nomaiņu, nomainīti avārijas stāvoklī esošie ūdensvadi tehniskajā telpā, kā arī paveicām citus darbus. Nepiemirsām arī mājas izdekorēšanu svētku noskaņās. Pirms ķeramies klāt darbiem, idejas kopīgi apspriežam. Turklāt līdz ar biedrības izveidošanu lietas *kust* ātrāk – tiklīdz uzkrāts zināms naudas apjoms, varam nekavējoties plānot, spriest un ātri pieņemt lēmumus, kādiem mājas uzlabošanas darbiem to varam ieguldīt. Var teikt, ka nākamie plānotie darbi *stāv* rindā. Atliek turpināt darboties," entuziasma pilna ir biedrības valdes priekšsēdētāja I. Kovšova.

Vai Teātra 4 būs pirmā nosiltinātā māja Balvos?

Sarunā ar biedrības "Teātra 4" valdes priekšsēdētāju I. Kovšovu neizpalika arī aktuālais jautājums par daudzdzīvokļu mājas Teātra ielā 4 siltināšanu, kuru kā *karstu kartupeli viļā* jau vairākus gadus. Arī laikrakstā "Vaduguns" jau pirms četriem gadiem rakstījām, ka siltinās pirmo daudzdzīvokļu namu Balvos – Teātra ielā 4. Mājas vecākā un pašreizējā biedrības "Teātra 4" valdes priekšsēdētāja tolaik atzina, ka sākums nebija viegls. Tika apmeklēti vairāki semināri un informācija par iespēju saņemt Eiropas Savienības līdzfinansējumu daudzdzīvokļu nama siltināšanai nodota mājas iedzīvotājiem. Cilvēkiem bija laiks apdomāties un izvērtēt priekšlikumus. Galarezultātā 'jā' vārdu teica 51 % dzīvokļu īpašnieku, balsojumu papildinot ar vēl astoņiem dzīvokļiem, kas pieder pašvaldībai. Lai arī kopš tā brīža pagājuši jau četri gadi un māja dažādu iemeslu dēļ joprojām nav nosiltināta, I. Kovšova *plinti krīmos nemet*. Vēl vairāk! Līdz ar biedrības dibināšanu, kā stāsta I. Kovšova, sperts plats solis tuvāk mājas attīstīšanai, jo biedrība var startēt daudzos projektos, un diezgan reāls ir scenārijs, ka tuvāko gadu laikā namu varēs nosiltināt par pašu mājas iedzīvotāju uzkrātajiem līdzekļiem un līdzfinansējumu, neprasot aizdevumu kredītiestādēm. Turklāt vēl viens ļoti būtisks ieguvums biedrības dibināšanai ir, ka mājas iedzīvotājiem Teātra ielā 4 nav aktuāla apsaimniekošanas maksas aplikšana ar 21% PVN likmi, jo biedrībām šī nodokļu norma nav saistoša. Tādējādi iespējams vēl vairāk ietaupīt naudu. Piemēram, kā stāsta I. Kovšova, nelielam dzīvoklim mēnesī tā ir vidēji trīs eiro ekonomija. Kopumā gadā visiem dzīvokļiem tā ir diezgan ievērojama summa.

Aktuāli

Brauksim pa labākiem reģionālajiem un vietējiem ceļiem?

VAS "Latvijas Valsts ceļi" vadītājs Jānis Lange informē, ka šī gada valsts budžeta finansējums valsts autoceļu tīklam ir par 10% jeb 14 miljoniem eiro lielāks nekā pērnā gada finansējums. Šos papildus līdzekļus novirzīs reģionālās un vietējas nozīmes autoceļu uzlabošanai, kā arī satiksmes drošības paaugstināšanai. Kopumā valsts ceļu tīklam šogad pieejami 286 miljoni eiro, no kuriem 127 miljoni ir ES fondu finansējums, bet 159 miljoni – valsts budžeta finansējums.

Jāpiebilst, ka 2016. gadā par 5% pieaugusi satiksmes intensitāte valsts autoceļu tīklā. No visiem valsts autoceļiem sliktā un ļoti sliktā stāvoklī 2016. gadā bija 44% autoceļu ar asfalta segumu un 43% grants ceļu. Kopumā asfaltēto ceļu tehniskais stāvoklis pēdējo gadu laikā uzlabojies, īpaši tas attiecas uz galvenās nozīmes autoceļiem, kas sakārtoti, pateicoties ES fondu līdzfinansējumam. Uz šo brīdi tikai 32% valsts galvenās nozīmes ceļu ir sliktā stāvoklī. Savukārt grants ceļu tehniskais stāvoklis turpina pasliktināties - ja 2015. gadā sliktā vai ļoti sliktā stāvoklī bija 41% grants autoceļu, tad 2016. gadā tie bija jau 43%.

Lappusi sagatavoja A. Ločmelis

